IV. CÂU LẠC BỘ KINH NGHIỆM.

Câu lạc bộ

Thông tin – Tuyên truyền

HÃY LÀM VIỆC VÌ HÌNH ẢNH CỦA ĐẠI HỌC SƯ PHẠM KỸ THUẬT TP.HCM

Trong thời gian hoạt động 10 năm, Câu lạc bộ Thông tin – Tuyên truyền (CLB TT – TT) Trường ĐH Sư phạm Kỹ thuật Tp. Hồ Chí Minh đã 3 lần thay đổi nhân lực phụ thuộc vào người phụ trách chức danh chuyên môn Biên tập viên của Nhà trường. Thành viên trong câu lạc bộ (CLB) không đông nhưng mức độ hoàn thành công việc luôn là cao nhất. Bất kể môi trường làm việc nắng mưa hay đêm tối, 10 thành viên chủ lực thuộc CLB TT – TT vẫn kiên trì làm việc, đảm bảo chất lượng tốt nhất về hình ảnh, hoạt động của các chương trình và tiếng nói của Nhà trường.

Thi công băng rôn cổng chính và phông sân khấu - Vật vã thôi rồi

"Phải gọi là vật vã theo đúng nghĩa đen của từ ấy. Hôm thì làm giữa trưa nắng chang chang, lúc lại làm mịt mù đến 9, 10h đêm, thậm chí thông luôn qua ngày mới. Vì lịch học so le giữa các thành viên trong đội và sự hối thúc về thời gian của tất cả các sự kiện (như Lễ khai giảng năm học, các ngày lễ kỷ niệm, chào mừng, hội thảo…) nên công việc phải vậy. Trang trí hội trường, sân khấu thì không thể làm trước nhiều ngày mà chỉ làm trước được 1 đêm, cùng lắm là 1 ngày. Bắn phông sân khấu cao đến 5m, dài 7m; treo hàng loạt phướn, băng rôn nhỏ khắp trường, dựng mô hình, biểu tượng…, khối lượng công việc không hề nhỏ mà số thành viên thì có hạn…" - Nguyễn Trần Minh Đức, sinh viên khoa Cơ khí Chế tạo Máy, thành viên chủ lực trong CLB, cho hay – "Khoa học bảo hộ an toàn lao động là khoa học tập thể, công việc đội đảm nhận cũng là lao động tập thể, do đó, toàn đội luôn tập trung, thống nhất nội dung công việc và xem xét kỹ lưỡng các yếu tố liên quan để đảm bảo an toàn, thẩm mỹ, tiết kiệm thời gian, chắc chắn… Một việc làm hết khoảng 3 tiếng, nếu bị lỗi, cả đội phải làm lại mất đến 6 tiếng".

Căng 1 băng rôn lớn tại cổng chính (dài 6 – 7 m) phải dùng đến ít nhất 120 ốc vít, phải sử dụng vít tay và máy khoan sắt, phải căng sao cho thật căng, cân đối, chắc chắn. "Công việc không hề đơn giản. Trong một khoảng thời gian giới hạn do lịch học, do phải thi công nhanh để tránh kẹt xe vì đó là vị trí trước cổng trường, do thời tiết quá nóng nắng, chúng tôi phải làm xuyên trưa" - Xuân Sơn - cựu thành viên club - cho hay. Đây cũng là trải nghiệm chung của 4 thành viên mới: Văn Toàn, Minh Phong, Cal và Ngọc Trinh.

Minh Đức nhiều lần phải đi xe bus suốt 2 tiếng từ quận 7 về Thủ Đức để tham gia hoạt động, đến 22h đêm mới trở về phòng trọ. " Chúng tôi chỉ kịp ăn tạm cái bánh bao, uống ly nước rồi hùng hục làm việc. Nhưng với toàn đội, chỉ bấy nhiêu là đủ rồi" - Phạm Đức Thọ, biên tập viên phụ trách câu lạc bộ Thông tin – Tuyên truyền cho hay. Giữ vai trò nhóm trưởng trong hoạt động thuộc lĩnh vực chính trị tư tưởng, biên tập viên Đức Thọ luôn giữ vững vai trò tập hợp toàn đội, lên kế hoạch và tiên phong, tham gia làm việc trong các hoạt động. Nhiều lần phải tháo băng rôn đã treo và căng lên trở lại nhưng toàn đội luôn kiên trì làm việc. "Tôi luôn sẵn sàng làm tất cả những gì liên quan và tốt cho công việc của mình. Tham gia công việc của Nhà trường là niềm vui, niềm tự hào của chúng tôi. Chúng tôi cũng có quyền lợi đi kèm theo qui định của Nhà trường. Cả nhóm cùng làm việc sẽ nhẹ nhàng hơn" - Minh Toàn, thành viên mới của CLB cho biết.

Mỗi năm học đều có hàng chục sự kiện được tổ chức. Điều đó có nghĩa là lực lượng cộng tác viên Thông tin – Tuyên truyền càng phải cố gắng hơn gấp nhiều lần, dù nắng mưa, khuya khoắt, mệt mỏi, thậm chí có khi đói và khát vì mải mê cố gắng làm cho xong công việc…Thành quả đạt được đơn giản chỉ là các chương trình diễn ra thành công tốt đẹp, không có sự cố đáng tiếc về trang trí băng rôn, sân khấu xảy ra. Những bức ảnh lưu niệm trong ngày Lễ tốt nghiệp, những bức hình chụp tại trường của những đoàn khách quốc tế có cờ, băng rôn của chúng tôi trong đó… Tất cả trở thành dấu ấn khó phai với các thành viên trong đội.

Hoạt động phát thanh, viết tin bài – Hãy tham gia cùng chúng tôi

Nằm gần khu vực vườn thực nghiệm, bên cạnh Hội trường lớn, cách không xa thư viện, vị trí tập hợp lượng sinh viên đông đảo, Phòng phát thanh đang trong thời gian sửa chữa vì sự già nua của mình. Mặc dù bộ phận sinh viên cộng tác chỉ còn lại 2 người với lời cam kết tiếp tục làm việc trong 2 năm, nhưng tiếng loa phát thanh vẫn vang lên đều đặn mỗi sáng thứ 2, 4, 6 hàng tuần.

Các phát thanh viên Nhà trường luôn gửi nội dung phát thanh trong ngày qua facebook hoặc email của biên tập viên Đức Thọ. Quan điểm của tổ phát thanh về nội dung là trẻ trung, ưu tiên lĩnh vực giáo dục, các hoạt động xã hội và các gương mặt tiêu biểu. Chương trình phát thanh sáng thường kéo dài từ 20 – 30 phút với 3 bài hát giữa các nội dung và 2 phát thanh viên luân phiên đọc tin.

Đây cũng là phương pháp làm việc tập thể của toàn nhóm. " Mỗi sáng tôi thường nghe buổi phát thanh của nhóm để kiểm tra nội dung và thẩm định hiệu quả. Tôi luôn cho rằng, giọng đọc và ngôn từ thể hiện tinh thần làm việc và nó ảnh hưởng không nhỏ đến nội dung phát thanh" - biên tập viên Phạm Đức Thọ cho hay. Đã nhiều lần tổ phát thanh họp về nội dung công việc và những vấn đề nên tuyên truyền sắp tới. Nội dung tuyên truyền được quy định bởi các hoạt động thường niên của Nhà trường theo từng quý. Với các thành viên tổ Thông tin - Tuyên truyền , việc học vẫn luôn là ưu tiên hàng đầu sau những buổi họp, buổi làm việc căng thẳng.

Bốn mảng quan trọng trong công tác thông tin tuyên truyền bao gồm: Phát thanh, phông sân khấu – băng rôn, quảng cáo bên ngoài và thông báo các thông tin hoạt động Nhà trường lên website, báo đài. Từ nhiều năm qua, Nhà trường luôn dành sự quan tâm đến các sinh viên tham gia hoạt động Thông tin - Tuyên truyền. Điều này thể hiện rõ qua những quy định của Nhà trường về điểm rèn luyện và mức bồi dưỡng đến tổ.

Khánh Duy

Hoạt động treo băng rôn chào mừng 33 năm ngày Nhà giáo Việt Nam (20/11/1982 – 20/11/2015)

DEC tham gia tổ chức sự kiện hội thảo Quốc tế Công nghệ Xanh & Phát triển Bền vững (2014).

HỌC TIẾNG ANH HIỆU QUẢ CÙNG CLB ANH VĂN KÝ TÚC XÁ DEC

Xuất phát từ ý tưởng tạo dựng một môi trường trau dồi Anh văn thoải mái mà hiệu quả tại ký túc xá cho các bạn sinh viên (SV) không có điều kiện đi học tại các trung tâm, nhóm sáng lập gồm những thành viên đam mê tình nguyện và tâm huyết với phong trào học ngoại ngữ đã phát triển CLB Anh văn ký túc xá – Dorm English Club bằng những hoạt động đa dạng và chất lượng, thiết thực hỗ trợ các bạn SV đạt hai mục tiêu chính: tự tin giao tiếp và sẵn sàng cho chuẩn đầu ra TOEIC của nhà trường.

DEC bắt đầu hoạt động từ tháng 3.2013, với những buổi sinh hoạt English Speaking theo chủ đề, được thiết kế với những trò chơi, hoạt động thảo luận sôi nổi, thú vị, khuyến khích các bạn SV tự tin giao tiếp bằng tiếng Anh. Buổi đầu thành lập, do hạn chế về nhân lực và kinh phí nên CLB chỉ tổ chức 2 buổi sinh hoạt mỗi tháng tại KTX cơ sở II. Năm học mới 2015 – 2016, DEC đẩy mạnh đầu tư cho hoạt động bổ ích này, duy trì sinh hoạt đều đặn mỗi tối thứ 7 hàng tuần tại KTX D2 và mở rộng sang KTX D1.

Nhằm giúp đỡ các bạn SV bị hổng kiến thức, cần hỗ trợ khi tự học tiếng Anh, đội ngũ "giáo viên" nghiệp dư của CLB, với nòng cốt là các SV khoa Ngoại Ngữ, đã thiết kế và tổ chức các lớp học phụ đạo Anh văn tại KTX D2 với nội dung bao gồm ngữ pháp, phát âm căn bản, Anh văn 1,2,3 và luyện thi TOEIC. Trải qua 148 buổi học, DEC đã có được một nền tảng kinh nghiệm để hoàn thiện các khóa học Anh văn miễn phí mang thương hiệu CLB. Cũng trên cơ sở này, dưới sự hướng dẫn của thầy Đặng Bá Ngoạn – phó bí thư Đoàn trường, CLB đã tự tin tham gia chiến dịch MHX 2015 với trải nghiệm mới mẻ tại đội hình Anh văn Cộng đồng. Kể từ tháng 6 – 2015, DEC đã bắt tay chuẩn bị cho dự án lớp TOEIC MHX 2015. 12 buổi tối cho 3 lớp học song song, là hơn hai tháng chuẩn bị từ lựa chọn giáo trình, thiết kế khóa học, soạn giáo án, trò chơi, kiểm tra,...Và mùa quả ngọt là hơn 75% tổng số học viên có kết quả thi cuối khóa cao hơn đầu khóa, trong đó, trung bình số câu đúng (trên tổng số 40 câu hỏi của TOEIC LISTENING PART 1&2) tăng 5,5 câu. Cũng với mục tiêu giúp các bạn SV cọ xát nhiều hơn với đề thi TOEIC, CLB còn thử nghiệm tổ chức thi thử TOEIC tại KTX vào ngày 15.3.2015 với hơn 150 SV tham gia, đây là hướng đi mới rất được ủng hộ của CLB.

Bên cạnh đó, với định hướng đa dạng hóa hoạt động, DEC đã chủ động tham gia các chương trình như Ngày hội SV với ngoại ngữ, Ngày hội chào đón tân SV 2014 - 2015, các Hội thảo quốc tế, Talk Show với diễn giả ngoại quốc, hướng dẫn tham quan cho khách nước ngoài của trường, tham gia thi OLYMPIC Anh ngữ không chuyên, xây dựng tủ sách tiếng Anh tại KTX,… Đây là cơ hội cho các bạn SV được thực hành tiếng Anh tối đa cũng như trau dồi các kỹ năng xã hội quan trọng.

Chào đón năm học mới tràn đầy hứng khởi học tiếng Anh cùng DEC nhé!

Hoàng Thơm

Đội hình Anh văn cộng đồng được trao huy hiệu Chiến sĩ cống hiến – Mùa hè xanh năm 2015.

KỶ NIỆM NHỮNG CHUYẾN ĐI:

ĐỜI SINH VIÊN VÀ TIẾT MỤC NUỐT DAO LAM

Tôi còn nhớ lần giao lưu giữa đội văn nghệ ĐH SPKT và trường Cao đẳng Tài chính Hải quan (CĐ TC – HQ) - một trường chủ yếu là nữ sinh viên – cũng là lần đầu tiên tôi trình diễn màn ảo thuật nuốt dao lam. Đó là đêm chung kết kịch nói, một sự kiện lớn của trường CĐ TC – HQ, cũng là lần đầu tiên tôi diễn màn ảo thuật kinh dị ấy .

Sau màn kịch của lớp C32, người dẫn chương trình trịnh trọng giới thiệu tiết mục ảo thuật của CLB Ảo thuật do tôi làm chủ nhiệm. Từ trong cánh gà bước ra, tâm trạng hồi hộp pha chút lo lắng vì chưa bao giờ diễn màn ảo thuật này dù đã tập luyện rất kỹ. Thêm nữa, đây là một ngôi trường nhiều nữ sinh nên tôi có phần kém tự nhiên khác với diễn ở trường Sư phạm Kỹ thuật phần đông là nam sinh viên. Tôi còn nhớ lúc đó tôi đã chào mọi người và nở một nụ cười rồi nói: "Hôm nay, tôi sẽ mang đến màn ảo thuật đặc biệt, đó là nuốt dao lam, bỏ vào miệng nhai ngon lành". Nhai đến chiếc dao lam thứ 5, cả hội trường dường như nín thở khi tiếp theo tôi lấy ra một cuộn chỉ và nuốt một sợi chỉ vào miệng. Sau vài động tác ma quái, tôi kéo cọng chỉ ấy ra đi kèm toàn bộ nhưng chiếc dao lam ban đầu nuốt vào. Chúng được buộc chặt vào trong sợi chỉ. Khi ấy, cảm giác tự hào của tôi trào lên vì cả khán đài vỗ tay không ngớt.

Sau khi trình diễn, tôi được người dẫn chương trình mời nán lại, phỏng vấn và tặng hoa. Cũng từ đó, bén duyên với trường Tài chính Hải quan, qua nhiều dịp giao lưu kết hợp, bên đó đã ngỏ ý kết nghĩa với CLB Ảo thuật. Dường như bên đó rất quý tôi, nên đã tặng tôi một Kỷ niệm chương của trường. Cô gái đại diện trao quà tặng nói với tôi rằng: "Em làm công tác đoàn đến lúc ra trường chưa chắc gì được tặng, anh đặc biệt lắm đấy". Cuộc đời đi diễn ảo thuật, cũng giống như ánh sao băng, nhiều người trông đợi, rồi nó vụt qua và không ai còn nhớ về nó nữa.

Tuấn Mạnh trong một lần biểu diễn cùng nghệ sĩ Thành Lộc.

Đôi khi, trong vai trò chủ nhiệm câu lạc bộ, cũng mang hình ảnh của trường giới thiệu bạn bè, lúc nào tôi cũng nhắc MC giới thiệu rằng tôi đến từ trường đại học Sư phạm Kỹ thuật Tp. Hồ Chí Minh – đó là niềm tự hào của tôi. Phải nói rằng nếu ai đó đã từng bước lên sân khấu sẽ cảm thấy sức hút của nó vô cùng lạ kì. Mục tiêu của đời tôi là chinh phục sân khấu ở tất cả trường đại học khu vực Thủ Đức .

Mùa mưa. Những cơn mưa khi rả rích, khi ào ạt dăm mười phút đủ làm mềm lòng kẻ xa nhà…Đang ngồi học bài bên cửa sổ nhưng đầu óc vẫn nghĩ vẩn vơ thì tôi nhận được thư mời diễn từ CLB Văn nghệ ĐH Nông – Lâm nhân dịp sinh nhật đội + sinh nhật Bác - một chương trình hoành tráng, có mời cả ca sĩ chuyên nghiệp. Tôi chưa bao giờ sang Trường Đại học Nông Lâm nên không biết sân khấu bên đó như thế nào. Ngày diễn cũng đến, lúc đó là buổi tối, sân khấu ấy ở ngay chợ đêm Nông - Lâm người ra vào nhộn nhịp, một sân khấu ngoài trời. Hôm ấy trời mưa tầm tã, nhìn cảnh bọn họ chạy chương trình thấy thương, nửa muốn hủy, nửa muốn làm. Ông trời không nỡ phụ lòng người, mưa tạnh rất mau nhưng sau cơn mưa, mọi thứ thật lầy lội, mùi nước bẩn bốc khó chịu vô cùng.

Chương trình diễn ra khá suôn

sẻ. Tiếng bạn MC trang trọng "Sau đây là tiết mục ảo thuật vô cùng hấp dẫn của bạn Tuấn Mạnh đến từ trường ĐH SPKT", tôi bước ra nhưng lần này tôi không diễn màn nuốt dao lam nữa, thay vào đó là một màn đoán suy nghĩ (mà sau này tôi dùng làm tiết mục dự thi ở Việt Nam Got talent và đã có được 4 sự lựa chọn). "Suy nghĩ của người khác thường khó đoán, nhưng hôm nay tôi sẽ đưa các bạn tới giới hạn mới, đó là đến với ảo thuật tâm lý học. Những gì bạn nghĩ, bạn làm tôi có thể dự đoán được với độ chính xác bất ngờ". Màn ảo thuật đầy ma quái của tôi đã thu hút rất nhiều người xem, con số ấy cứ đông dần lên, mọi người cuốn theo nhịp và lời nói của tôi. Khi tôi nói khán giả hãy mở tờ giấy tôi dự đoán từ trước có đúng những gì bạn làm không, cả khán đài vỗ tay ầm ầm, xuýt xoa khó hiểu màn ảo thuật lạ kỳ này. Mang chuông đi đánh xứ người thành công như vậy là hạnh phúc vô vàn, tôi không nghĩ khán giả sẽ phản ứng mạnh tới vậy. Lúc tôi đi xuống, mọi người kéo tôi vào ríu rít hỏi "làm sao được vậy? Anh diễn với em đi…". Ngẫu hứng, tôi diễn thêm một màn với những khán giả hiếu kì và nhiệt tình nhất.

- Tôi muốn bạn hãy nghĩ tới một con bài mà bạn thích nhất trong 52 lá bài, nhấn mạnh: một lá bài mà bạn thích nhất.

- OK, em có rồi.

- Đó là con Át cơ!

- Ôi trời! Làm sao anh biết? Sao anh có thể đoán được con bài em nghĩ vậy?

Tôi chỉ cười mỉm và bỏ đi. Ảo thuật là thế đó, khi bất ngờ lên tới đỉnh điểm thì nên bỏ đi để khán giả lưu luyến. Thực ra cũng rất dễ đoán khi bạn nói khán giả nghĩ đến một lá bài mà họ thích nhất - thì thường chỉ có 2 con: 1 là xì cơ, 2 là 2 cơ. Có điều để luyện trò này bạn phải nhấn mạnh được từ ngữ để gây ấn tượng với người khác, bạn nghĩ tới một con bài khác với con bài mà bạn thích nhất, vì thích chỉ có vài con thôi, từ đó bạn có thể dễ dàng linh động đoán lá bài mà khán giả đã chọn...

Khi trên đường từ Nông - Lâm về, một cơn mưa lại ào tới, cả nhóm phải chạy như chạy giặc. Tôi dẫn cả nhóm vào một quán lẩu ven đường. Trời lành lạnh, mùi cay sặc của món lẩu Thái, thêm một chai rượu trắng, tiếng cười giòn tan của mọi người khi nói về ảo thuật, về những chuyến "lưu diễn" thuần túy hữu nghị, ngoại giao, không hề có một đồng bồi dưỡng… bên bếp lửa bốc khói làm ấm lòng tất cả, tạo cho tôi một cảm xúc khó quên, có thể nói là hạnh phúc vô cùng.

Có lẽ nơi ghi nhiều kỷ niệm nhất thời là "diễn viên sinh viên" của tôi là bãi cỏ trước tòa nhà trung tâm, đó cũng là những ngày tháng vui vẻ nhất của nhóm "ảo thuật gia" chúng tôi. Cứ chiều chiều, mọi người lại tập trung trao đổi những kỹ thuật mới về một màn biểu diễn nào đó rồi rủ nhau đi diễn đường phố, rồi diễn cho những bạn sinh viên đang ngồi chơi ở bãi cỏ gần chỗ chúng tôi. Diễn ngoài bãi cỏ vui lắm, nhiều lúc mình diễn, khán giả mới nhập tiệc sinh nhật, mời ăn chung ổ bánh mì luôn… Đam mê đến mức không còn gì để ngại ngùng, chúng tôi tới bắt chuyện rồi diễn cho những người lạ coi. Niềm đam mê càng lúc càng lớn, tối quá thì soi đèn pin điện thoại diễn, có những hôm tới 9 h nhóm vẫn chưa muốn tan. Diễn vậy mà vui, được làm quen được nhiều bạn, ngoài các bạn trong trường mình còn có nhiều bạn trường ngoài. Mùa thi sắp tới, biết vậy nhưng sức cuốn hút của việc thể hiện khả năng của mình qua những màn trình diễn miễn phí của cả nhóm quá lớn, mọi người vẫn tụ tập diễn đến lúc trường đóng cửa, cho dù ngày mai thi nhưng ai cũng lạc quan. Nằm ở bãi cỏ, cả nhóm chúng tôi thường mơ mộng sẽ kiếm được một ai đó để yêu. Ảo thuật có thể gây ấn tượng tức thời nhưng cũng chóng tan như những gì nó đến. Cả nhóm chẳng ai có người iu cả nên lúc nào cũng có nhau. Những buổi tối diễn đâu có ăn cơm nên trò rút bài mua bánh sắn 2 ngàn trở thành một trò truyền thống của nhóm, ai thua mua cho người thắng. Không hiểu sao chúng tôi có thể đam mê đến mức cả nhóm kéo qua crical K đóng đô biểu diễn nơi đó. Hồi ấy còn có giải thưởng mua trên 60k được một phiếu cào, cả nhóm dường như dốc hết sạch tiền vào để mua…

"Xin cám ơn những ngày gian khổ" đã gắn bó chúng tôi với nhau, gắn bó những niềm đam mê sôi động, chia ngọt sẻ bùi…Bây giờ, mỗi người đã có một lối đi riêng, nhóm đã tan rã, nhưng những kỉ niệm ấy chắc chắn sẽ không bao giờ bị lãng quên.

11.2015

Có lẽ nhưng màn ảo thuật được biểu diễn nhiều nhất vẫn là ở trường mình trên sân khấu tối đã từng mơ một ngày mình sẽ đươc đứng và biểu diễn trên đó, hồi đây tôi chỉ là

một cậu sinh viên năm nhất (tôi hát không hay tôi nhảy không giỏi làm sao để đứng trên đó đây? Ánh đèn pha màu xanh đỏ tím vào cứ cuốn hút vào những suy nghĩ mơ màn), tôi đã quyết định tạo ra sự khác biệt đó chính là ảo thuật. Ngày tôi được đứng trên sân khấu đó là đêm CHUNG KẾT NGƯỜI DẪN CHƯƠNG TRÌNH của CLB MC, có sự tham gia góp mặt của MC Thanh Bạch và những người kì cựu trong giới Mc. Hồi hợp lắm vì tôi quyết định sẽ lừa Mc Thanh Bạch một màn ảo thuật mang đầy tính thách thức (đây là cơ hội ngàn năm mới có, dễ gì gặp được một người nỗi tiếng như vậy nhưng cũng là thách thức lớn cho tôi phai hết sức thận trọng). Đêm chung kết đó thật hoành tráng sự trả lời xuất sắc của các thi sinh, hỏi xoay đáp xoáy , cuộc chiến ây dường như được dịu nhòa đi bởi các tiết mục hát múa . Tôi bồn chồn hỏi Mc khi nào tới tiết mục, Mc cười mĩm anh là con ắt chủ bài giữ mọi người lại công bố kết quả, anh biểu diễn cuối cùng ! Trời ơi chưa ăn gì hết, xong cũng tầm 9h đến 10h rồi, ắt chủ bài, giống chốt thí thì hơn. Giây phút đó cũng đến, tiết mục ảo thuật rùng rợn nuốt dao lam đập đinh sau đây bắt đầu, khi bước ra tôi nhìn mọi người và nhìn MC Thanh Bạch một cách ẩn ý sau màn ảo thuật rùng rợn này tôi sẽ lừa đánh lừa MC Thanh Bạch . Màn ảo thuật của tôi rất mạo hiểm, có năm cái cốc một cái cốc có một cây đinh dựng đứng, tôi sẽ không biết cây đinh đó nằm trong cái cốc nào, khán giả sẽ đảo vị trí từng cái cốc, nhiệm vụ của tôi bằng giác quan cảm nhận, và sẽ lấy tay đạp mạnh xuống từng cái cốc, làm sao để lại cái cốc có đinh cuối cùng. Màn diễn kết thúc trong sự vỗ tay khi tôi để lại cái cốc cuối cùng có đinh nhưng chưa hết sau tiết mục ấy tôi mời Mc Thanh Bạch lên diễn cùng tôi, tôi quyết định đánh lừa Mc thành bạch bằng sự trợ giúp của MC Giáng Tiên. Tối thiết nghĩ lâu lắm Thanh Bạch mới về trường , lỡ mất dịp này không còn dịp nào đáng nhớ thời sinh viên, đánh liều một phen, dùng nghệ thuật sắp đặt để MC Thanh Bạch muốn tránh cũng không xong. Mục đích cuối cùng là tạo tiếng cười cho mọi người , tôi nói với Thanh Bạch , con sẽ làm biến mất lá bài trên tay con, Chú tin không. Tất Nhiên là không tin, tôi liền đưa lá bài đó qua đầu Thanh Bạch, nhanh như một chú sóc Giáng tiên MC xuất hiện lấy lá bài sau đầu, và suyt bảo khán giả im lặng. Lá bài biến mất trong sự ngỡ ngàng của MC Thanh Bạch, khán giả cười to khi lần sau tôi đưa tay lấy lại lá bài trên đầu MC Thanh Bạch và nó xuất hiện lại.

Người ta thường nói Mc Thanh Bạch là một người kì cựu, tôi đã không tin cho đến khi kết thúc màn diễn đó. Quả nhiên gừng càng già càng cay, MC Thành Bạch cho mọi người thấy sự kì cựu đó, bằng một màn ảo thuật ngay lập tức để gỡ lại danh dự , một màn ảo thuật với cuốn sách trắng, sau đó xuất hiện trắng đen, rồi màu. Úm ba la cuốn sách thành trắng lại, tiếp đến hoạt náo chương trình , trò chơi. Nhằm mục đích cho mọi người quên đi, sự troll vừa rồi và bước xuống vị trí ban giám khảo lại . Sự đời là thế, đôi khi con người ta phải phiêu lưu đủ dài, dám đương đầu với những khó khăn, tạo ra cho mình thách thức cuộc sống mới đầy thú vị. Cảm xúc những ngày đầu của một cậu sinh viên bỡ ngỡ, nay đã là sinh viên năm cuối. Tôi đã trưởng thành qua từng ngày, giao lưu kết bạn nhiều nơi, được quý trọng trong mắt mọi người. Ảo thuật mang mọi người đến gần nhau hơn, đó là cách ngắn nhất để mọi người hòa cùng niềm vui.Tôi cảm thấy trong những năm qua, mình thật sự hạnh phúc. Có lẽ đây là một món quà mà thượng đế đã ban tặng .

Tuấn Mạnh

Tuấn Mạnh cùng các em nhỏ.

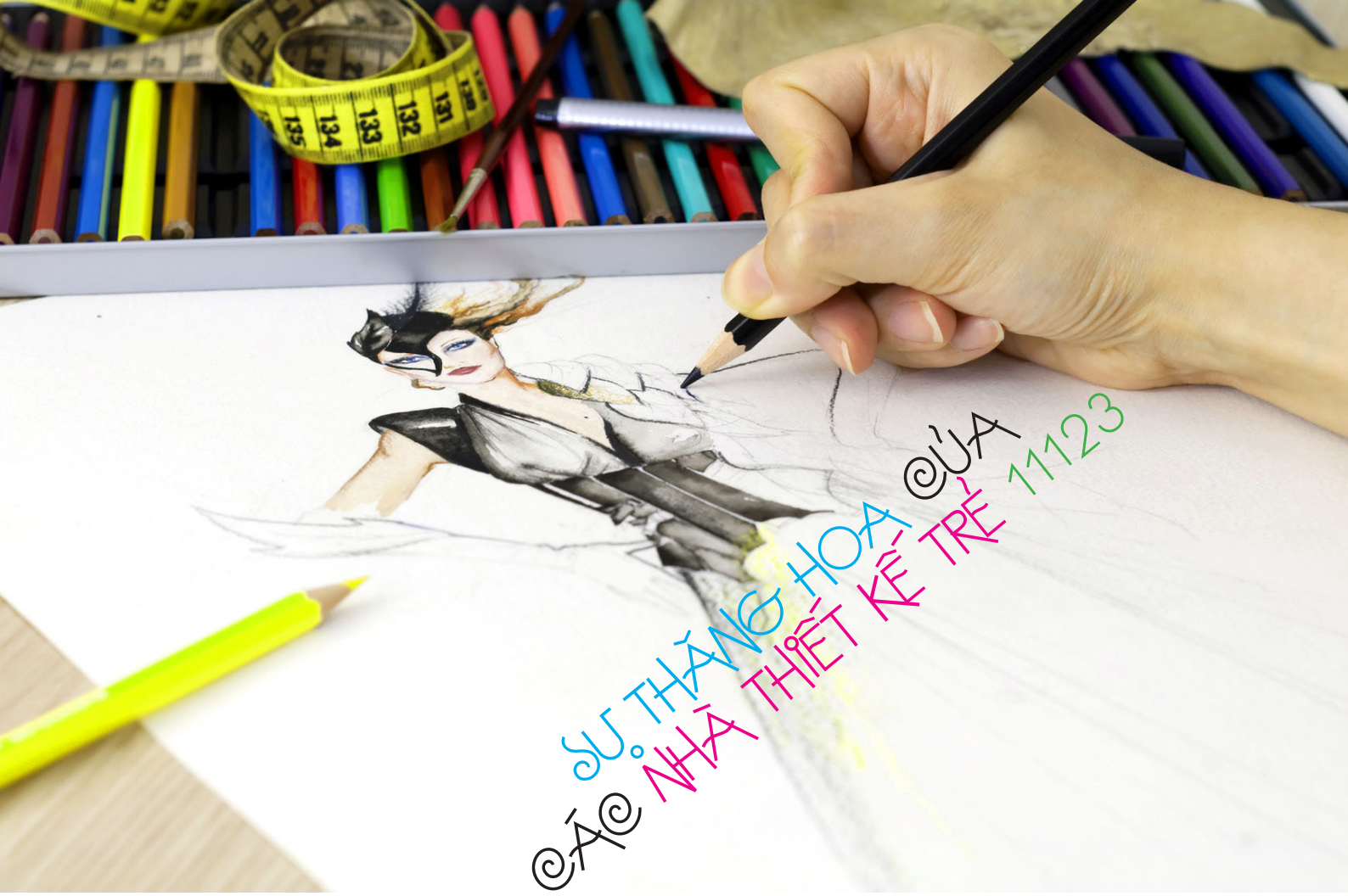

SỰ THĂNG HOA CỦA CÁC NHÀ THIẾT KẾ TRẺ 11123

Đến hẹn lại lên, giữa tháng bảy hàng năm là thời gian những người yêu thích thời trang hội tụ về trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật Thành phố Hồ Chí Minh để chiêm ngưỡng các bộ sưu tập tốt nghiệp – tác phẩm đánh giá sự trưởng thành của sinh viên ngành Thiết kế Thời trang. Năm 2015 được ghi dấu bằng 39 bộ sưu tập với sự đa dạng về chủng loại trang phục. Ngoài các bộ sưu tập ấn tượng thường được sinh viên chọn lựa để phô diễn hết khả năng sáng tạo của mình, khá nhiều sinh viên đã có cái nhìn thực tế hơn khi chọn thể loại trang phục ứng dụng để nghiên cứu và thực hiện.

Trong nhóm khách hàng chính là nữ, nam và trẻ em, nữ giới luôn có nhiều lựa chọn về trang phục và thường được các nhà thiết kế hướng đến. Cũng như mọi năm, trang phục dạ hội và trang phục cưới dành cho nữ được nhiều sinh viên lựa chọn nhất vì dễ bay bổng và thỏa sức sáng tạo.

Ngoài các loại trang phục cưới, dạ hội, công sở, dạo phố và dã ngoại thường thấy ở các năm, lứa sinh viên tốt nghiệp 2015 đã đem đến làn gió mới qua các bộ sưu tập độc đáo như trang phục trình diễn cho nữ DJ hoặc áo khoác nữ với họa tiết Doodle Art đầy cá tính. Trong đó bộ sưu tập áo khoác được mọi người đánh giá cao về tính ứng dụng và phù hợp nhu cầu giới trẻ hiện đại.

Bên cạnh sự đa dạng về thể loại trang phục dành cho nữ, trang phục cho nam và trẻ em cũng không kém phần sinh động. Ngày càng có nhiều sinh viên quan tâm hơn đến thị trường thời trang còn bỏ ngỏ là trang phục dành cho

BST "Thiết kế trang phục cưới cho nữ lấy ý tưởng từ màu vàng kim của nắng ban mai" của sinh viên Trương Thị Thanh Diễm.

BST "Ứng dụng họa tiết Doodle Art vào thiết kế trang phục áo khoác ấn tượng cho nữ giới" của sinh viên Nguyễn Hoàng Phương.

nam và trẻ em thông qua các bộ sưu tập về áo dài nam, trang phục ứng dụng dành cho nam và một loạt các bộ sưu tập dành cho trẻ em. Chiếm tỉ lệ khá lớn là các bộ trang phục dạ hội dành cho trẻ em. Có 2 sinh viên đã bứt phá khi chọn một mảng trang phục mới bắt kịp với nhu cầu thị trường là trang phục dành cho mẹ và bé gái. Đây là các bộ sưu tập được khán giả nhiệt liệt đón nhận bởi nét dễ thương và gần gũi với khách hàng.

Các bộ sưu tập tốt nghiệp của sinh viên ngành Thiết kế Thời trang trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật Thành phố Hồ Chí Minh đã được Quốc Bình và Mạc Hồng Vương, hai nhà thiết kế chuyên nghiệp đến từ các công ty và thương hiệu nổi tiếng đánh giá cao khả năng sáng tạo, kỹ thuật thực hiện mẫu và bắt kịp nhu cầu thị trường khi tham gia chấm bảo vệ tốt nghiệp tại trường. Các kiến thức từ nhà trường như kỹ năng vẽ, kỹ thuật may, kỹ thuật tạo khối, kiến thức về màu sắc, chất liệu, xu hướng thời trang, thị hiếu khách hàng… đã được sinh viên thể hiện tốt qua quá trình nghiên cứu chủ đề, thiết kế và thực hiện mẫu - đây chính là sự khẳng định về chất lượng của ngành Thiết kế Thời trang, góp phần đào tạo được đội ngũ nhân lực đáp ứng nhu cầu của ngành Công nghiệp Thời trang.

Hồ Thị Thục Khanh

Bộ sưu tập "Ứng dụng hoa văn trên giấy Chiyogami vào thiết kế trang phục dạo phố cho mẹ và con" của sinh viên Đỗ Thị Tuyết Trinh.

SINH VIÊN NGÀNH MAY VỚI MỸ THUẬT

Mỹ thuật trang phục với ngành may - một học phần khá xa nhưng không lạ. Nếu xét dưới góc độ khoa học thì mỹ thuật thuộc lĩnh vực nghệ thuật, nó thuộc về xã hội nhân văn. Ngành may thuộc về lĩnh vực kỹ thuật thuộc về khoa học tự nhiên. Rõ ràng hai lĩnh vực hoàn toàn khác nhau về ngôn ngữ. Một bên quá chi li, tính toán đến từng xăng-ti-mét; một bên lại quá thoáng, quá mở, khi nhìn nhận, đánh giá mọi thứ, mọi vấn đề chỉ bằng cảm giác, ước lượng bằng mắt và không có một con số cụ thể để đo lường. Chính sự khác biệt đó tạo nên sự hỗ trợ và tương tác lẫn nhau trong cuộc sống. Không có nghề nào hơn nghề nào, học phần nào là hơn học phần nào, chỉ có việc nhìn nhận đúng giá trị của nó sẽ tạo nên hiện quả mà nó mang lại. Vì vậy, ngành thiết kế thời trang ra đời là sự kết hợp, dung hòa hai ngành nghề nói trên tạo nên một hướng đi mới nhưng rất cần thiết cho mọi người.

Ở ngành may có một học phần khá nhỏ của mỹ thuật trang phục, nó là môn cơ sở ngành. Vì nó không trực tiếp tham gia vào việc tạo ra sản phẩm, nhưng nó lại giúp nâng cao giá trị thẩm mỹ của sản phẩm với khác hàng cho nên từ lâu ngành may đã thấy được tầm quan trọng của màu sắc, của đường nét… trong cách thiết kế, trang trí, phối màu tạo nên sản phẩm có điểm nhấn, điểm mới lạ trong từng bộ trang phục. Muốn làm được điều đó, người thiết kế phải sáng tạo, bay bổng và tự do khám phá trong thế giới riêng của mình. Dù là sinh viên thời trang hay sinh viên ngành may thì việc học cũng được nhìn nhận như nhau, có khác nhau chăng thì cũng chỉ là mức độ yêu cầu và khả năng đạt được hiệu quả. Cho nên ta không nên đánh đồng trình độ lẫn nhau, cũng như không nên phân biệt phương pháp giảng dạy của học phần này với sinh viên ngành này hay sinh viên ngành nọ, có như thế mới phát huy hết khả năng của người học.

Nhìn chung, trình độ thẩm mỹ và khả năng sáng tạo luôn luôn có ở mỗi người nhưng điểm khác nhau là nhiều hay ít. Sinh viên ngành may, tuy là ngành học kỹ thuật luôn được rèn luyện tính chính xác, kỉ luật, cẩn thận, khuôn mẫu nhưng không có nghĩa là những sinh viên này không có khả năng sáng tạo mà các em có thể hòa nhập một cách nhịp nhàng khi vào học phần mới "mỹ thuật trang phục". Có thể khi bắt đầu học phần, những sinh viên này rất bỡ ngỡ và cho rằng không làm được vì quá xa lạ, chưa hề cầm cọ, chạm vào màu sắc… Nhưng thời gian 30 tiết học nhanh chóng trôi qua, tôi đã nhận được rất nhiều bài vẽ tốt và sáng tạo. Các em không dừng lại ở những gì đơn giản, cơ bản mà giáo viên yêu cầu - vì tôi nghĩ "đây là môn học không phải chuyên ngành của các em nên không đòi hỏi cao ở bài tập" - nhưng khi các em được xem các bài vẽ mẫu, khả năng sáng tạo được đánh thức và phát huy, các em đã vẽ không khác gì một sinh viên chuyên ngành thiết kế thời trang.

Hình 3: Vòng thuần sắc

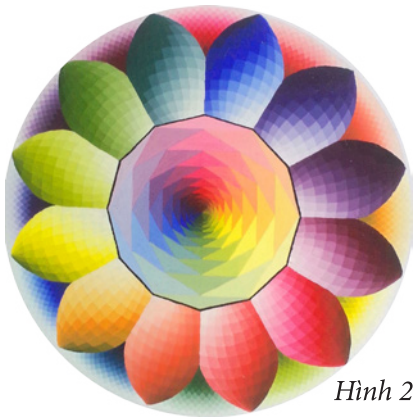

Hình 2

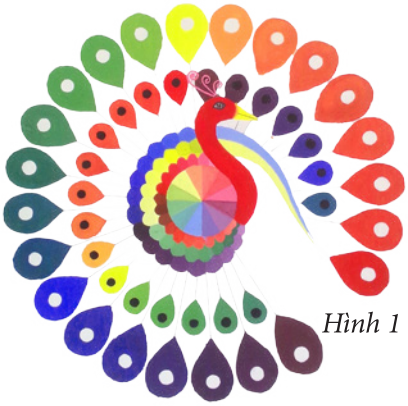

Hình 1

Nhiều sinh viên cho rằng khi bắt đầu vẽ "em rất sợ mình không làm được" nhưng đến lúc nộp bài, thấy bài vẽ của các bạn đẹp quá nên đã xin với giáo viên cho về nhà làm lại. Thực sự với thời gian dành cho một bài tập là không nhỏ, nhưng ở mỗi bài phải là cả một tâm huyết, một niềm đam mê thì mới làm được. Như vậy chứng tỏ rằng sinh viên ngành may cũng có niềm đam mê, cũng có nhu cầu học hỏi, tại sao chúng ta phải lờ đi điều đó vì cho rằng chúng không chuyên, quả là một thiệt thòi cho các em. Thật ra, tôi không phải đòi hỏi quá cao với sinh viên một ngành không chuyên, nhưng trước sự ham học hỏi và nhu cầu kiến thức của các em, tôi không thể dạy qua loa, đơn giản như chỉ nhìn hình đoán chữ, đoán màu này là đẹp là xấu… như thế không thỏa đáng. Vì không có màu nào là xấu, mà khi đứng cạnh một màu khác chúng có hài hòa không, có phát huy được ưu điểm của màu sắc mang lại hay không? Cho nên để nhận xét, đánh

giá được phải để các em tự vẽ, tự khám phá theo đúng chuyên môn của học phần không thể dạy chúng như một ngành khoa học. Nếu như chúng ta dạy mà không khơi gợi đúng cách, đúng mức, chỉ nhìn hình nhận xét suông thế là đẹp, là xấu thì sau khi kết thúc buổi học, lời nói đó cũng bay đi. Phải làm cho cái đọng lại trong mỗi sinh viên là tự làm, tự thực hiện thì mới tự nhìn nhận và khám phá ra vẻ đẹp, có như thế mới và hiểu nhớ sâu hơn. Vì thế, học phần mỹ thuật mới gọi là đặc thù, học vẽ là phải vẽ, phải nhìn, phải cảm và nhận xét đánh giá được hết cái đẹp của nó.

Khi tôi vận dụng điều này vào học phần thì hiệu quả chúng mang lại có khác, mỗi sinh viên tạo ra một sản phẩm khác nhau khi chúng thể hiện phối màu trên từng bộ trang phục. Ở hình 4, sinh viên nhìn và cảm nhận màu theo sở thích, cá tính của riêng mình là trang phục đẹp với những màu trong trẻo, tươi sáng thì mới tạo nên sự nhí nhảnh, trẻ trung, có độ đậm, độ nhạt, có điểm nhấn, có màu chủ đạo,…. Nhưng ở hình 5, sinh viên cho rằng màu đẹp phải phù hợp với làn da và tâm trạng, có thể làn da tôi không được sáng nên tôi chọn màu trang phục nào tôn được làn da và vóc dáng của mình thì đó là một màu đẹp. Cho nên khi nhìn hình 5, với màu sắc như ẩn chứa một nội tâm, u buồn và màu sắc có vẻ trầm lắng,… Và có người cho rằng nó không đẹp vì không tươi sáng, không rực rỡ, không vui mắt,.... Màu đẹp đâu phải là tươi sáng rực rỡ, cũng không hẳn là những màu đen tối…. Cái đẹp là có phù hợp, hài hòa với đối tượng, với thời gian, với không gian, sở thích, cá tính… hay không? Ta không nên đánh giá cái đẹp một cách mơ hồ, cảm tính mà phải dựa trên cơ sở chuyên môn của nó mà nhận xét vì mỹ thuật cũng là một ngành khoa học nhưng lại là một ngành khoa học mang tính đặc thù.

Nguyễn Thị Trúc Đào
Khoa Công nghệ May - Thời trang

Hình 5

Hình 4: Phối màu trang phục.

V. XÃ HỘI.

Vàng... trên con đường sinh tồn, phát triển.

Đức Thọ

Vàng là loại tiền tệ cổ xưa nhất, là nguyên nhân của hàng loạt mâu thuẫn trong xã hội. Tranh chấp vàng nói riêng và của cải nói chung là tranh chấp kéo dài với vô số con người, quốc gia, vùng lãnh thổ. Giao tranh bùng nổ khi con người tranh chấp của cải vật chất, nổi bật là vàng. Sự phân chia giàu nghèo, phân hóa giai cấp, giai tầng xã hội nguồn gốc không nhỏ bắt nguồn từ vàng, tranh chấp vàng. Quá trình tích lũy tư bản ảnh hưởng lớn đến sự điều phối vàng, tích trữ vàng trong giai cấp xã hội với người giàu và người nghèo.

Theo tư tưởng cổ đại về tiền tệ của triết gia Xenophon (430 – 345 TCN): Vàng bạc là nhu cầu không giới hạn, tích trữ được nhiều vàng bạc làm cho người ta giàu có và vàng bạc không chỉ thuận tiện trong trao đổi hàng hóa mà còn làm cho chủ nó giàu lên. Từ đó, Xenophon cho rằng: nên sử dụng nô lệ vào việc khai thác vàng bạc. Theo K.Makl, cách nhìn nhận của triết gia Xenophon đã cho rằng tiền không chỉ là phương tiện lưu thông mà còn có chức năng tư bản. Có thể hiểu: Vàng bạc - ảnh hưởng lớn đến tích lũy của cải, góp phần hình thành giai cấp. Với thế giới hiện đại, tích trữ vàng bạc cũng là phương thức tích lũy tư bản, góp phần khống chế, điều tiết kinh tế.

Trên con đường tơ lụa, những lái buôn Trung Hoa mang theo gấm vóc đến với Hy Lạp cổ đại và nhận được số vàng tương đương với cân nặng vải vóc bán đến quý tộc phong kiến châu Âu. Lý do đơn giản, đồng tiền châu Âu không có sự phổ biến và giá trị trao đổi thông dụng trong thế giới Trung Hoa xưa. Vàng ảnh hưởng đến trao đổi tự nhiên (H-H), trao đổi thông qua tiền tệ (H-T-H) và trao đổi nhằm mục đích làm giàu (T-H-T). Vàng là siêu ngoại tệ, khống chế giá vàng là khống chế siêu ngoại tệ, chi phối kinh tế với qui mô tùy theo sự hội nhập và mức độ giao thương.

Thế giới hiện đại, bất kể khi vàng lên giá hay giảm giá, con người vẫn sống với loại ngoại tệ này. Trong lịch sử, học thuyết Quản Tử cũng đã từng nhấn mạnh: "Vàng là thước đo của cải quốc gia, vàng là phương tiện lưu thông, trao đổi trong nhân dân". Theo suy nghĩ cá nhân, quan điểm này đến nay vẫn đúng. Giá trị lao động ảnh hưởng lớn đến giá trị trao đổi hàng hóa vì số lượng và chất lượng quyết định giá bán hàng hóa, theo đó vàng sẽ mang "mệnh giá" (trọng lượng) tương đương. Hàng hóa tốt, chất lượng cao nhưng số lượng ít buộc lượng vàng thay đổi theo chiều hướng tăng lên vì phải cạnh tranh để thỏa mãn nhu cầu với nhiều khách hàng khác.

Biểu tượng vương quyền và thịnh vượng thường là vàng bạc, châu báu. Ai cũng biết đến chuyện Alibaba và 40 tên cướp với câu thần chú: "Vừng ơi! Mở ra" và kho báu khổng lồ với ngọc ngà, châu báu, tất nhiên không thể thiếu vàng. Siêu phẩm điện ảnh Hollywood - Người Hobbit để lại ấn tượng với những người anh hùng chiến đấu chống lại rồng lửa nằm ngủ trong kho tàng vàng bạc, châu báu của họ nhằm giành lại vương triều đã mất.

Lăng mộ của các vua chúa xưa như: Kim Tự Tháp, Càn Lăng, Lăng mộ Tần Vương.v.v. luôn có vô số lời đồn, tài liệu hoặc phỏng đoán về những kho báu khổng lồ chứa đầy vàng bên trong. Câu chuyện dân gian "ăn khế trả vàng" với chiếc túi ba gang lại là giới hạn về lòng tham của con người trước kim loại quý và tình cảm con người trước loại hàng hóa hấp dẫn nhất thế giới.

Dầu mỏ, vàng và quyền lực khống chế thế giới hiện đại. Cũng như dầu mỏ, vàng là sản phẩm trao đổi, mua bán phổ biến, hàng hóa đại trà. "Thổ (đất) sinh kim (vàng, vàng đen – than đá, dầu mỏ, khoáng sản)", người đời tranh giành và đầu tư vào đất đai không nằm ngoài mục đích tranh đoạn lợi ích và làm giàu. Đất đai, vàng và dầu mỏ ảnh hưởng đến sự bình yên của vô số con người.

"Tể mục, phụ thần, thứ quan, liêu tá (Ấn Độ) đều có đất phong và sống bằng thái ấp của mình" – Sách Đường Đại Tây việc ký của Huyền Trang có viết. Đất đai là nguồn gốc của của cải, tài sản nói chung, vàng, than đá và dầu mỏ nói riêng. Người dân trong vùng thường phải thừa nhận sự thống trị của những quan lại, thân hào, quí tộc được Vua ban đất đai. Theo đó, sức lao động của họ được mua rẻ và phải nộp thuế, sản phẩm, tiền bạc lên những lãnh chúa khu vực đó.

"Phi thương bất phú" – Các lý thuyết kinh tế đều nhằm giúp điều chỉnh xã hội thông qua tiền, hàng hóa, kim loại quý. Song bản vị (2 loại kim loại giữ vai trò của tiền: vàng, bạc) và đơn bản vị là những nội dung quan trọng trong lý thuyết kinh tế tư sản cổ điển. Các chính phủ tư bản không nhận được sự ủng hộ của W.Petty – 1 trong những người sáng lập học thuyết kinh tế cổ điển ở Anh, về việc sử dụng hình thức song bản vị. W.Petty ủng hộ chế độ đơn bản vị tức là chỉ sử dụng vàng hoặc bạc trong giao thương. Cá nhân cho rằng: Sử dụng đơn bản vị sẽ dễ kiểm soát và tránh sự chênh lệch giá cả giữa vàng và bạc.

A. Smith (1723 – 1790) với tác phẩm " Nghiên cứu về bản chất và nguyên nhân sự giàu có của các dân tộc" đã từng cho rằng: Tiền tệ là "phương tiện kỹ thuật" và "bánh xe vĩ đại", như vậy, vàng với chức năng siêu ngoại tệ còn là phương tiện kỹ thuật và bánh xe vĩ đại hơn, lâu đời hơn và trường tồn với nhiều giá trị và hình thức bên ngoài thông qua kỹ nghệ hiện đại, tinh vi.

Trên chặng đường sinh tồn và phát triển, sử dụng vàng trở thành bản năng trong việc trao đổi, tích trữ và mua bán. Vàng không phổ biến như tiền, nhưng trao đổi vàng là hình thức giao lưu kinh tế xuất hiện sớm nhất, bền vững và lâu dài nhất. Với thế giới hiện đại, vàng vẫn đầy hấp dẫn, tồn tại bất tử cùng thời gian.

Tài liệu tham khảo:

1- GS.TS Mai Ngọc Cường, Lịch sử các học thuyết kinh tế, NXB lý luận chính trị, 2005.

2- Daniel Yergin, Dầu mỏ, tiền bạc và quyền lực, NXB Thế giới, 2014.

LÀ NHỮNG NGÀY XANH

Là những ngày thành phố vẫn nắng trưa,
Dòng xe, dòng người vẫn ồn ào, oi ả,
Về những ngày mưa những con đường đất đỏ,
Khẽ kể nhau nghe về những chiếc nón tai bèo!...

Là những ngày trang giáo trình gấp lại để sang bên,
Họ gấp vào balo khăn rằn, mũ tai bèo… rồi trèo núi,
Bóng áo xanh rộn ràng trên từng con suối,
Thắp những nụ cười trên trang vở thơ ngây!

Là những ngày cày như nông dân, mắc đèn như thợ điện thật hăng say,
Có đứa nấu cơm như anh chị nuôi, dù..lần đầu vào bếp!
Có đứa ôm đàn như thể là ca sĩ,
Dù chỉ mới học đàn từ đứa bạn tối hôm qua.

Là những giọt mồ hôi trên trán chưa kịp khô,
Bạn đưa khăn lau hộ rồi …mắc cỡ,
Những cô "tiểu thư", những chàng "công tử"
Chưa biết cực bao giờ nay đã biết yêu thương!

Là những con chữ vụng về "con nhớ thầy cô!"
Của đứa "học trò" chỉ dăm tuần học chữ…
Là lời cảm ơn, buổi chia tay nghèn nghẹn,
Khi bóng áo xanh dần khuất nẻo quê xa…
Là những ngày thành phố vẫn nắng mưa,

Mình vẫn thế nhưng thấy lòng thật khác
Khi rời thị thành về với những người quê chất phác,
Là những mùa hè thắp mãi những ngày xanh!

Giáng Tiên

Trung thu giữa thủ công dân gian và công nghệ hiện đại.

Đêm hội Trăng rằm tại sảnh tòa nhà Trung tâm được tổ chức vào mùa trung thu năm 2015

Trung thu thời hiện đại vẫn hiện rõ trên từng con phố. Tuổi thơ trưởng thành tại thành phố, lồng đèn và bánh trung thu đã trở thành quen thuộc. Buổi hiện đại, lồng đèn là sự hiện diện của điện tử và ánh trăng trong đô thành rực rỡ sắc đèn màu. Tham gia thực hiện 1000 lồng đèn ông sao, lồng đèn điện tử trong chương trình chào đón Tết Trung Thu năm 2015, hơn 100 sinh viên Nhà trường thực sự đã sống với văn hóa dân gian và công nghệ hiện đại.

Lồng đèn ông sao 5 cánh gắn liền với tuổi thơ nhiều thế hệ, nhưng kéo theo đó là nỗi buồn dài hàng chục năm. Ánh nến làm nên sự lung linh của những ông sao cũng lại là lý do chủ yếu trong việc làm cháy mất niềm vui giản dị của tuổi thơ – không có thống kê nào về số lượng lồng đèn trung thu bị cháy vì nến. Giải pháp công nghệ được áp dụng: Lồng đèn điện tử. Công nghệ ánh sáng được áp dụng. Pin trở thành nguồn điện và vật liệu tổng hợp thay cho giấy màu. Chứa trong mình vẻ đẹp công nghệ nhưng lồng đèn ông sao thủ công vẫn là niềm say mê của bao thế hệ trẻ thơ. Để đem đến niềm vui cho bao nhiêu trẻ em vùng quê nghèo, hàng trăm anh chị sinh viên trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật Tp. HCM đã thức thâu đêm, làm hàng ngàn lồng đèn mỗi năm khi mùa trung thu về.

Lời bài hát vẫn thường nghêu ngao khắp ngõ phố, đường quê " Đèn ông sao trên cao đi trước, đèn phi cơ xe tăng tiếp bước, chú thỏ vàng, chân bước dịu dàng, chim cá một hàng" , nay đã không còn nhiều. Cuộc sống hiện đại đã khiến những bài hát tuổi thơ hiếm hoi lắm mới được cất lên trong những đêm rước đèn truyền thống. Bây giờ, bên những chiếc lồng đèn điện tử, những bài nhạc sôi động cả trong lẫn ngoài nước vang lên theo từng bước chân trong đêm trung thu. Đáng buồn không?

Lồng đèn bây giờ chạy bằng pin, đèn cứ sáng tới lúc hết pin mà không cần thay hay châm lại đèn cầy mỗi khi gió mạnh. Cùng với sự biến đổi khí hậu toàn cầu, bao nhiêu năm nay, Tết Trung thu đã không còn là những đêm trăng sáng vằng vặc suốt đêm để trẻ em vui phá cỗ. Từ Bắc đến Nam, Trung thu là những đêm mưa hoặc chút trăng lúc mờ lúc tỏ…

Ánh trăng là nguồn sáng của con người từ xa xưa. Những chiếc lồng đèn thủ công chính là ước mơ tỏa sáng trong đêm hoặc để đêm tối có thêm sức mạnh của con người. Nhàm chán lắm nếu chỉ có ánh trăng sáng và con người không có ánh sáng của riêng mình. Dù là cách làm thủ công hay áp dụng công nghệ hiện đại, lồng đèn vẫn là niềm vui của trẻ con, là trí tuệ hiện đại.

Đức Thọ

Chương trình Vầng trăng yêu thương do Trung tâm Dịch vụ Sinh viên Nhà trường tổ chức.

Truyện cười

HIỆU QUẢ BẤT NGỜ

Một họa sĩ ngồi vẽ trong vườn cây ăn quả. Sau khi tác phẩm hoàn thành, ông hỏi bà chủ vườn: "Bà thấy bức tranh đẹp chứ?"

- Ồ, hay lắm!

- Mảng nào của nó làm bà hài lòng nhất?

- Từ khi ông ngồi đây, không có con chim nào dám đến ăn quả chín nữa.

NHỚ MẶT

Một thanh niên vừa chết và đang đứng trước cổng thiên đường thì gặp thánh Pie. Vị thánh nói với chàng thanh niên:

- Trước khi bước qua cánh cổng đầu thai này ta sẽ làm cho con quên hết mọi thứ. Nhưng ta thấy con là một người tốt, ta sẽ để con nhớ một điều trước khi bước qua. Con hãy lựa chọn thật kỹ điều muốn nhớ.

Không do dự, chàng thanh niên liền nói:

- Thánh hãy cho con nhớ mặt tay bác sĩ đang mổ ruột thừa cho con dưới đó. Hắn vẫn còn đang lúi húi cất mổ kia kìa.

MẸO VẶT

Ông chủ đoàn xiếc nhìn thấy màn biểu diễn đặc sắc trên đường phố: Một con vịt nhảy nhót trên chiếc nồi úp ngược. Ông ngạc nhiên vô cùng và bèn trả khoản tiền lớn để mua con vịt cùng chiếc nồi.

Chỉ một ngày sau, ông ta tức giận tìm tới chỗ người bán vịt:

- Tôi để con vịt lên chiếc nồi và làm hết cách rồi mà nó cứ đứng đực ra, không chịu nhảy nhót gì cả!

- Thế à? - người chủ cũ con vịt đáp lại - Thế ông có nhớ đốt nến dưới chiếc nồi không?

CỨ TƯỞNG BỊ CHỬI KHÉO

Một anh chàng kỹ sư tin học đi cài máy tính đến công đoạn phải đăng nhập vào máy bèn hỏi khách: "Mật khẩu máy anh là gì thế?"

- Ngu thì đừng có hỏi.

- ????? (Mặt hầm hầm)

- Không hiểu à? Mật khẩu máy tôi đó.

- Phù! Tôi cứ tưởng!

Sưu tầm

TẾT TRÊN ĐIỆN THOẠI

Tết gắn liền với hoạt động hành hương trở về của những phận người xa quê, mưu sinh đất khách. Mỗi độ tháng Chạp, trong không khí Giáng Sinh, Tết Dương Lịch và rậm rịch Tết Nguyên Đán, ai cũng gọi điện thăm hỏi tình hình chuẩn bị Tết trong nhà và ở quê ra sao? Tết đến đâu rồi?. Người lớn lo Tết, trẻ con thích Tết : Các em thích những gì vậy mẹ?. Từ đó, mang một ít quà từ nơi đất khách về quê hương làm vui những đứa em đang được nghỉ học, tính xem Tết này được nhiều tiền mừng tuổi hay không? . Trong đời sống hiện đại, điện thoại, iphone, ipad đã mang không khí Tết đến gần với tất cả bằng lời chúc và hình ảnh "tự sướng" trên những tuyến phố, đến lời thăm hỏi từ cha mẹ, người thân.

Ngay từ khi cuối tháng 11, đầu tháng 12 âm lịch (hay gọi là tháng chạp), không khí tết đã tràn ngập khắp mọi nơi. Các điểm bán vé tàu, vé xe tết rất nhộn nhịp, chiếc điện thoại không thể thiếu trong lúc này. Ai cũng muốn nhanh tay gọi để kịp đặt những chiếc vé về quê đoàn tụ với gia đình sớm nhất. Ai cũng hiểu cảm giác ấy. Nhà mạng đã chuẩn bị hàng loạt những tin nhắn, ký tự vui đi kèm lời chúc và những bản nhạc chào Xuân – phục vụ triệu triệu con người.

Tôi cũng là một người con xa quê, đã 2 năm lên thành phố Hồ Chí Minh để học tập và theo đuổi ước mơ của chính mình. Tôi được sinh ra tại dải đất miền Trung đầy nắng gió - Phú Yên. Từ nhỏ, luôn được đón không khí tết ở quê. Tôi chưa bao giờ đi xa gia đình cả!. Còn bây giờ đang ở cách quê hương hơn 500km. Năm nay, cũng đã quen dần với cuộc sống xa quê, hồi năm nhất còn nhiều bỡ ngỡ, tôi nhớ nhà lắm! Nhất là trong thời gian gần Tết này. Từ giữa tháng 11 âm lịch là tôi đã gọi các nhà xe hỏi khi nào bán vé xe. Thời gian đó tôi chỉ muốn về nhanh với gia đình. Bây giờ, tôi cũng đang chờ để đặt kịp vé về quê, chậm trễ là không có vé về. Điện thoại chính là phương tiện không thể thiếu trong lúc này, cũng giúp không khí tết đến sớm hơn với những người xa quê như tôi.

Đối với tôi, có lẽ tháng Chạp là tháng lâu nhất. Trong tôi có cảm giác bồi hồi khó tả lắm. Tôi mong đợi cái giây phút được mang ba-lô trên vai để bước lên chuyến xe về nơi đã sinh ra tôi. Tôi đã chuẩn bị tất cả đồ và những món quà giành tặng người thân. Đối với sinh viên xa quê, không có điều kiện lắm như tôi thì 1 năm về quê chỉ 2 lần: dịp Tết và nghỉ hè. Cũng chính lẽ đó mà mỗi lần được về, trong tôi lại vui như mở hội. Không về thăm nhà thường xuyên được nên chiếc điện thoại càng có ý nghĩa hơn. Điện thoại đã mang gia đình đến với tôi. Thời gian gần được nghỉ tết, tôi thường gọi về nhà hỏi ba mẹ đã chuẩn bị gì chưa? mua bánh kẹo chưa? gói bánh tét chưa?. Mặc dù đã lớn nhưng vẫn rất thích được đi sắm những món ăn, vật dụng ngày Tết với mẹ.

Thời gian trôi qua, rồi ngày được chính thức đặt chân lên xe về quê cũng tới. Tôi gọi điện thoại tạm biệt những người bạn ở đây và những bạn tình nguyện đang làm nhiệm vụ mang lại cái tết đầm ấm, hạnh phúc cho những vùng thiếu thốn, khó khăn. Tôi gửi lời chúc đến những thầy cô ở chính ngôi trường này. Về đến bến xe của tỉnh nhà, tôi gọi ba tôi vô đón về. Mẹ nói: " Hôm mà con về, ba mẹ đều không ngủ được vì vui quá. Ba mẹ chứ nhìn đồng hồ xem thử trời sáng chưa, cũng sợ ngủ quên rồi con gọi không nghe thì ai đón con…". Cảm giác ấm áp và hạnh phúc nhất đơn giản là được ở bên những người thân yêu nhất của mình.

Vào những ngày cuối cùng của năm, những đứa bạn cũ thường hay liên lạc để hẹn ngày họp lớp. Rồi, những người họ hàng cũng hay liên lạc hỏi thăm sức khỏe gia đình cuối năm. Ở quê tôi khác với thành phố, mọi người sống với nhau thân thiết lắm, các cô, các chú có cái gì ngon cũng đem sang cho rồi hỏi thăm tôi học hành như thế nào?. Gần Tết nhà ai cúng tất niên cũng gọi điện thoại kêu qua chung vui với họ. Đến 30 Tết, nhất là đêm giao thừa chiếc điện thoại gần như hoạt động hết "công suất". Tin nhắn hay những cuộc gọi

được nhận liên tiếp. Đó là những tin nhắn chúc tết thật ý nghĩa. "Năm hết tết đến kính chúc mọi người thật nhiều sức khoẻ, miệng cười vui vẻ, tiền vào mạnh mẽ, cái gì cũng được suôn sẻ, để sống tiếp một cuộc đời thật là đẹp đẽ". "Chúc bạn: 12 tháng phú quý, 365 ngày phát tài, 8760 giờ sung túc, 525600 phút thành công 31536000 giây vạn sự như ý",... Vào lúc đó, tôi thường gửi lời lúc đến bạn bè của tôi, những người thầy cô và những người thân. Đặc biệt, tôi không quên chúc tết ba mẹ của tôi. "Con chúc ba mẹ luôn khỏe mạnh, luôn vui vẻ để luôn ở bên con".

Đối với những người vì lí do công việc hay không mua kịp vé xe để về nên phải ở lại đón tết ở nơi đất khách quê người. Họ sẽ gọi điện thoại về chúc tết những người thân và bạn bè. Chiếc điện thoại đã phần nào giúp ấm lòng hơn những người con đón tết ở nơi đất khách.

Chiếc điện thoại mang những lời chúc ý nghĩa đến với mọi người, mang không khí tết đến nhanh hơn và rộn ràng hơn. Khi sử dụng điện thoại phải hết sức lưu ý đừng nháy máy các bạn nhé. Thường thì mọi người rất khó chịu khi bị nháy máy liên tiếp lắm. Với những thầy cô, hay người lớn, đừng nên viết tin nhắn không dấu, cũng đừng trêu chọc vì đó là điều mất lịch sự. Các bạn hãy lưu ý điều này nhé! Có người hỏi: "Điện thoại luôn đi kèm với bạn, liệu có thay thế cho facebook hoặc mạng xã hội khác được hay không?". Thì câu trả lời là tùy vào quan điểm của mỗi người. Vì quan điểm mỗi người mỗi khác, có người cần cái này, có người lại không, nên không thể trả lời chính xác được. Riêng tôi, điện thoại và mạng xã hội là hai thứ khác nhau và mỗi thứ đảm nhiệm 1 chức năng riêng khác nhau. Chính vì điều đó mà có lẽ cả hai thứ này đều quan trọng với tôi trong việc cập nhật thông tin và liên lạc. Nhưng tôi có lời khuyên: " Hãy sử dụng điện thoại và mạng xã hội đúng cách và văn hóa, đừng lạm dụng vào nó quá nhiều". Quan điểm của bạn như thế nào? Hãy liên lạc và cho tôi biết quan điểm của bạn, bạn nhé! Năm mới sắp đến, tôi cũng xin kính chúc mọi người nhiều sức khỏe và gặt hái được những thành công trong năm mới.

Thái Thị Thanh Trang
14141327
Khoa Điện - Điện tử

Khỉ trong thành ngữ và tục ngữ Việt Nam

PHONG HÓA
(bút danh)

Là con vật nhanh nhẹn, thông minh, vui nhộn, lại ngộ nghĩnh, độc đáo và giàu ý nghĩa biểu tượng, khỉ (vượn, dọc, độc, đười ươi) được lấy làm hình ảnh ẩn dụ sinh động cho nhiều câu thành ngữ, tục ngữ rộng rãi mà thâm thúy của người Việt Nam.

* Bắt chước như khỉ: Thấy người ta làm gì cũng làm theo một cách dập khuôn, máy móc, không biết phân biệt hay - dở, phải - trái, tốt - xấu. (Câu này xuất phát từ chuyện có một người mang mũ ra chợ bán, giữa đường dừng lại nghỉ dưới gốc cây, lấy chiếc mũ chụp lên mặt cho khỏi chói mắt rồi thiu thiu ngủ. Lũ khỉ trên cây kéo xuống, mỗi con thó một chiếc mũ, đội đầu rồi leo lên cây. Anh bán mũ tỉnh dậy chửi khỉ, nhặt đá ném, cũng bị chúng "chửi" và lấy đá ném lại. Anh ta tức tối, vứt chiếc mũ đang đội xuống đất rồi ngồi khóc, lũ khỉ thấy thế cũng liền bắt chước, giật hết mũ quẳng xuống, cất tiếng kêu rên và đưa tay dụi mắt. Nhờ vậy mà anh bán mũ thu lại được hết số mũ của mình.).

* Bụng bí rợ ăn như bào, làm như khỉ: Ăn uống khỏe, thô tục mà làm việc thì lười biếng, lớt phớt, dở dang hoặc gây nên sự xáo trộn lung tung, tanh bành.

* Cầm khỉ một ngày, biết khỉ múa: Chỉ cần tiếp xúc, gần gũi, quản lý một thời gian ngắn sẽ biết được năng lực, tính khí của cấp dưới/người phụ thuộc mình.

* Cầu khỉ: Loại cầu đơn giản, làm bằng tre hoặc cây gỗ bắc qua kênh rạch thường thấy ở miền Tây Nam Bộ.

* Cha hươu/nai mẹ khỉ/vượn: Nhận xằng người ngoài trong hoàn cảnh nhất thời làm cha mẹ (hoặc con cái) mình .

* Chai như đít khỉ: 1. Da chai cứng từng mảng; 2. Phải ngồi chầu chực, chờ đợi quá lâu.

* Chẳng ra khỉ/cái khỉ gì: Chẳng tạo/làm nên trò trống gì cả.

* Chỉ hươu chỉ vượn: Chỉ bừa, không đúng chỗ người ta muốn hỏi.

* Chuột chù chê khỉ rằng hôi, khỉ lại trả lời cả họ mày thơm: Câu nói dí dỏm chê cười những kẻ chẳng hay ho gì lại đi chế giễu người khác.

* Cóc đi guốc, khỉ đeo hoa: 1. Đã xấu xí, hèn kém lại hợm hĩnh, đua đòi, đài các rởm, không tự biết thân phận mình; 2. Chuyện ngược đời, không xảy ra trong thực tế.

* Dạy khỉ leo cây/dây (Dạy khỉ làm trò): 1. Dạy bảo người thông thạo, sành sỏi hơn mình; 2. Việc làm thừa, không cần thiết.

* Đánh đu với khỉ: 1. Người có khả năng kém cỏi lại muốn thi thố, đọ sức với người giỏi giang hơn gấp bội; 2. Dại dột, chơi bời, kết bạn với kẻ xảo trá, ranh ma.

* Đầu trâu trán khỉ: 1. Bọn côn đồ hung ác, dữ dằn; 2. Nơi đất xấu, môi trường bất lợi, nhiều loài thú hoang thường qua lại hoặc đến quấy phá.

* Đuôi nai cái, dái khỉ/dọc già:1. Những món đặc sản, quý hiếm và bổ dưỡng; 2. Những vị thuốc quý, chữa được nhiều bệnh.

* Đười ươi giữ ống: Kẻ khờ dại, ngu ngốc, hay bị mắc lừa, thường tưởng mình thắng lợi lớn nhưng thực tế thì chẳng được gì. (Câu này xuất phát từ việc cho rằng khi bắt được mồi, đười ươi - một loại khỉ lớn dạng người, cánh tay rất khỏe - thường hả hê ngửa mặt lên trời cười tít mắt và đợi đến lúc mặt trời lặn mới hành hạ hay ăn thịt con mồi. Biết được điểm yếu ấy, khi đi rừng, một số người đề phòng cẩn thận thường xỏ tay vào hai ống tre để nếu đười ươi có bắt thì rút tay ra khỏi ống tre mà chạy thoát, còn đười ươi thì giữ hai ống đó và ngửa mặt lên trời cười cho đến tối!).

* Gần rừng lại không biết khỉ đỏ đít: Gần kẻ xấu lại không biết rõ bản chất của họ.

* Hứa hươu hứa vượn: 1. Hứa liều mà không thực hiện; 2. Hứa rất nhiều điều nhưng không làm được.

* Khỉ bắt chước người: Kệch cỡm, lố bịch, bắt chước không phải lối.

* Khỉ chê khỉ đỏ đít: Không biết điều, mình cũng xấu xa, chẳng ra gì lại còn chê bai người khác.

* Khỉ dính mắm tôm: Cau có, tức giận, khiếp sợ vì gặp phải thứ mình rất ky, xung khắc.

* Khỉ già còn đôi khi rơi vách đá: Dù thành thạo, tài giỏi mấy cũng không thể tránh khỏi có lúc sai sót, nhầm lẫn, bị mắc lừa và tổn thất.

* Khỉ già dòm giếng: Người cao niên tiều tụy, yếu ớt hoặc mắc bệnh nan y, nằm/ngồi một chỗ, sắp chết.

* Khỉ gió (Bố khỉ/Đồ khỉ): Tiếng chế giễu, chê bai thân mật khi dỗi, bực tức hoặc coi thường.

* Khỉ ho cò gáy: 1. Nơi hẻo lánh, vắng vẻ, xa lạ, rất ít người qua lại; 2. Vùng đất đai, ruộng vườn cằn cỗi, xác xơ, khô cứng.

* Khỉ lại là khỉ, mèo vẫn hoàn mèo: Bản chất xấu xa như thế nào thì vẫn cứ bị lộ ra, chẳng thể che giấu được.

* Khỉ mốc (Khỉ khô): Kiểu nói phủ định, thường được dùng để thể hiện sự bực tức trước một việc làm không có/không đem lại kết quả của bản thân hoặc của một người nào đó liên quan.

* Khỉ ơi là khỉ: Chế giễu người có hành vi trông/đáng buồn cười mà không biết e ngại, xấu hổ.

* Khinh khỉ lại mắc độc già: Coi thường, chê bai thứ gì thì lại gặp phải thứ khác cùng lĩnh vực ấy nhưng còn xấu xa, tồi tệ, tiêu cực hơn nhiều, ví như coi khinh khỉ thì lại gặp phải và bị tổn thất bởi loại độc (một loài khỉ dữ).

* Mặt khỉ: 1. Khuôn mặt trong trạng thái nhăn nhó, khó chịu; 2. Một khía cạnh, một phương diện tiêu cực của một vấn đề nhiều mặt, tổng hợp.

* Nhăn như khỉ ăn gừng/mắm tôm: Mặt mũi nhăn nhó, trông khổ sở, ví như mặt khỉ khi ăn những thức rất không hợp khẩu vị.

* Như khỉ làm trò (Làm trò khỉ): Chế giễu, chê trách người hành động một cách vô ý thức như khỉ bắt chước làm trò, tưởng như vậy có thể làm vui lòng người khác.

* Như khỉ làm xiếc: Ví von với kẻ hành động ngộ nghĩnh, buồn cười.

* Như khỉ leo cây/đánh đu: Khen ngợi người làm việc thành thạo, nhanh nhẹn, giỏi giang, không sai sót.

* Nuôi khỉ giữ/dòm nhà: 1. Làm việc ngược đời, trái khoáy; 2. Nuôi dưỡng, giúp đỡ kẻ xấu, phản chủ, rắp tâm hại mình mà mình không biết.

* Phá như khỉ: Những hành động quấy phá mang tính tập thể của trẻ con/học sinh, gây ra tác hại nghiêm trọng, rộng lớn, lan truyền.

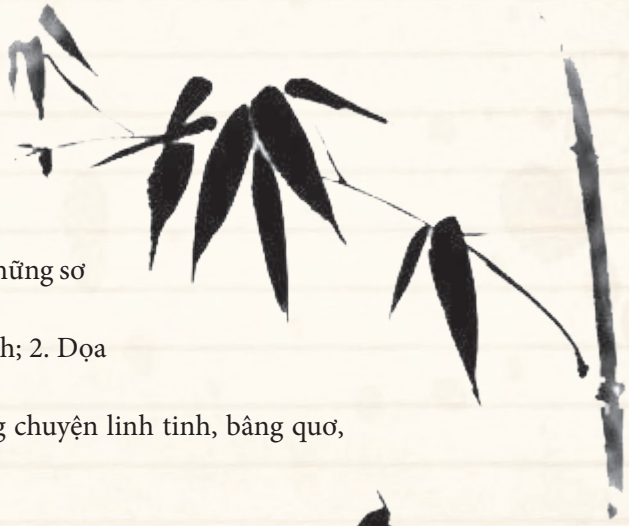

* Rầu rĩ như khỉ chết con: Ngồi một chỗ, buồn rũ rượi, bần thần, trông thảm thương, tội nghiệp (do vừa bị mất mát, tiêu biến một thứ gì đó rất gắn bó, quan trọng, quý giá đối với bản thân mình).

* Rõ khỉ (Khỉ thật): Tự trách mắng bản thân trước những sơ suất, sai phạm vặt vãnh không đáng có.

* Rung cây dọa/nhát khỉ: 1. Làm việc tốn công vô ích; 2. Dọa dẫm không phải lối, không đúng đối tượng.

* Tán hươu tán vượn: Tán gẫu, nói với nhau những chuyện linh tinh, bâng quơ, không bổ ích gì.

* Trò khỉ: Hành động bỉ ổi, đê tiện, thiếu đứng đắn.

* Ve ngâm/kêu vượn hót (Vượn hú chim kêu): Cảnh rừng núi u buồn, vắng vẻ.

* Voi đú, khỉ đú, chuột chù cũng nhảy cẫng/lợn sề cũng hộc: Đua đòi, bắt chước một cách lố bịch, kệch cỡm.

* Vượn lìa cây có ngày vượn rũ: Tách rời môi trường thân thuộc thì khó mà tồn tại và phát triển được.

BỘ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO
TRƯỜNG ĐẠI HỌC SƯ PHẠM KỸ THUẬT TP. HCM
HCMUTE
LỄ
KỶ NIỆM 50 NĂM CHẶNG ĐƯỜNG HỢP TÁC GIỮA
ĐẠI HỌC SƯ PHẠM KỸ THUẬT TP. HCM VỚI CHLB ĐỨC
50-JAEHRIGES JUBILAEUM DER ZUSAMMENARBEIT ZWISCHEN
HCMUTE UND IHREN DEUTSCHEN PARTNERN
Chúc Mừng

HCMUTE

TỔNG HỘI CƠ KHÍ VIỆT NAM
CHÚC MỪNG
HCMUTE

HCMUTE